

Nuorttanaaste

Kristalaš manoblade

»Gæca mon boadam farga.«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 3.

Marsa manost 1901

3^{ad} jakkodak.

Judas.

Mutto go son læi ain sardnomen, gæcæa, de boði joavkko ja okta dam guokta nubbe lokkasest, gutte go cæujuvvui Judasen, manaisin oudast ja lakkani Jesu cummestam diti su Mutto Jesus celki sudnji: Judas! Bætakgo don olbmu barne cummain?

Fasto aigge læ boattam, ja birra maielme, juokke baikest, gost Kristus evangelum læ sardneduvvum, guoratallujuvvu daina aigin bæstamek gillamuš historja.

Maidai mi aiggorp somes sane cælkket Jesus gillamuša birra. Dam have valddep mi bætte Judasa oudašeme.

Go jesus ollaset læi vuottam Bærgalaga bagjel Getsemane gardest, ouddanloaidasti olmuš-bærgalak Judas. Nuftgo batarægje rievvar viegadedines jorgita dam jamitægje njuola bæcæt, nuft maidai vašalaš, son geiggi muttom æra mieke lonistægjamek vuostai daggo bokte, atte son balvvalussi valdi dam betulaš Judasa, gæn vaibmoi son oudal juo læi bæsam. Judas šaddai Bærgalaga komiššonæran, ja okta avkalaš ja buorre gaskaoabme læi son duottavuodast sielovašalažzi. Juonalažat ja viekkaset læi Bærgalak giela bigjam daggo bokte, atte son vallji bæstamek usteba bæten; dastgo dat læi okta ođđa mikke-sarje Jesusa cuvkijuvvum ja vardi vaibmoi; mutto, rakis ustebidam, Ibmel læ alelassi visa-

sæbbo go Bærgalak, ja buorrevuoda hærra jurddagak mannek alo cægñalæbbo go bahavuoda oaivamuša. Maidai dam vuoimetes bettujumest Kristus vuostai dat oidnujuvvu. Profetai einostusak šadde devddujuvvut ja Kristus dadde famolæbbut oažoi cæjetet, atte son læ dat loppiduvvum Mesi-

I.

Vuost gæcædekop mi bæstamek Jesusa, go son betujuvvu.

Ibmela mærradusa mielde galgai Kristus gillat jabmema; mutto man lakkai galgai son joavddat dai vuostehagolažai gitti? Galggego si su fanggan valddet ridost ja doarost. Æi eisege. Dalle son i lifi læmaš okta ævtatolaš oaffar. Galgaigo son bataret su vašalažaides oudast, dassači go son šat i sattam ječas ciekat? Dat i læm laga mielde, atte oaffarak galgge jamas agjujuvvut. Galgaigo son ješječas fallat vašalažaidasas? Dat lifi šaddam bæloštusan sin sorbmenbarggoi. Galgaigo son dalle doppijuvvut alma su aicakætta? Dat lifi su gillamuša gærast eritvalddam muttom oase dam bæcævuodast, mi dagai dam gæra riččan dego bæcæa urtas, sægotuvvum sabin. I, son fertti bettujuvvut ovta ustebest damditi, atte son dam hirbmus gillamuša galgai guoddet buok dam ričævuodastes.

Bætte læ mannam su baikasest, ja Daved duobmo, mast Piettar muttom oase gærdo, læ boattam su bagjeli: »Go son dubmejuvvu, de divte su ašalažžan olgus vuolgget, ja šaddus su rokkus suddon. Šaddusek su bæivek harvven, ožžus æra

olmuš su ammata.« (Salm. 109, 7—8). Nuftgo Bærgalak dam aige davja oažoi lobe givsedet olbmui rubmašid, sammalakakai luittujuvvui son Judas ala valddem di-ti su ollaset haldoses. Harvve aige læ son daggar ceigadvuođa ožžom ovtage olbmubagjel; mutto Judas læ migjidi govvam dam ala, man betulaš olbmui vaimo læ. Mon ja don, rakis lokke, moai ledne davja bættam Kristuša. Moai ledne davja gæčcalusa boddost valljim dam, mi baha læ ja hilggom dam buore. Moai ledne diktam vašalaža fillit ječame, æmge læk Jesusa luodai mielde čuvvum.

Judas læi Kristusa balvvälægje. Mon duostam cœlket, atte son læi okta daina ænemusad oskelduvvum balvvälægjin. Son læi oasalaš apostalammati, ja gudnejattujuvvum daggar arbmo-addaldagaiguime, atte son mati ibmasid dakkat. Ladisvuoda ja rakisvuoda læi Jesus su vuostai alelassi ča-jetam. Su hærras buok burin læ maidai son su oases ožžom, ja sust læi duottavuodast juokke dahost buoreb dilli, go su hærrast, dastgo »olmai dieva givsin« valdi alelassi ješ dam losimus ja stuoremus oase buok gillamušain. Biebmo ja biktasid oažoi son dam oktašes kasast. Judas læi nabbo dalle okta burist oskelduvvum balvvälægje, ja mi arvvedep, vieljačidam, man bavčagatte dat časkastak læ, mi ovta daggar balvvälægjest boatta, gæsa dorvvolašvuotta læ adnujuvum. Mutto Judas læi æmbo go balvvälægje. Son læi Jesusa usteb Dat ueca bursaš, masa arvas vieljak ja oapak adde soames skillega, læi oskelduvvum Judasi; dastgo son læi dasa dokkalaš. Son mati ruđaid jierbmalažat adnet, son i skitardam daid duššas, ja son diđi nuft burist maid dat ueca jovkuš bæivalažat darbaši, son i bigjam ruđai mannat darbašmætto-set, dam lakkai læi son dat rivtes olmai dam rivtes baikest daihe dam fidnost, masa son dokki. Mutto vaiko son læi gonagasai gonagasa kašerar oažžoi almage Bærgalak su nuft ollaset valdes vuollai, atte son ma

nai ja vuovddi su hærras ja boestes 30 silbba ruđa oudast. Man hirbmuš riččan ja baččaden dat alma fertti dovddot Jesusa varddi ja sarjaduvvum vaibmoi. Dak guokta nubbe lakkai legje dego oasek ja laddasak Jesusest Nazaretast. Okta boares bibal-čilggijægje cælkka Judas birra, atte son læi Jesusa buok lagamuš; — Juokke okta Jesusa mattajegjin adnujuvui olbmui oktan Kristusin; ja go daggar ovtastattujubme dakkujuvvu, ja mañnil almustuvva betulašvuotta, dalle læ dat dego min gietta dagaši vœrrot min oaive vuostai, daihe dego min juolgge galggaši rubmašet eritvaldujuvvut. Duottavuodast læ dat dego basteles miekke, mi vaimo čađa rettijuvvu. Vuoi, vieljačidam, vissaset oini Hærramek Judasa pesovnost algo daidi manga duhatidi, guđek daina čuovvuvlaš aigin galgge ašalažan dam sæmma baha dakkoi šad-dat. Jesus oini Judas Iskariot persovnost buok Judas vieljai ja oabbaid, guđek bettek duottavuoda, burid dabid ja ruosa. Son oini stuora juovko daina, guđek Judasa vuoinast galgge vagjolet, gæi særvest namatuvvujek ođđa testamentast: Hymenæus, Hermogenes, Filetus, Demas ja æraid dam sæmma bærrašest. Si buokak čužžo su sielo čalmi oudast, go son oini dam olbma, su ječas usteba, vuovddemen su 30 silba ruđa oudast.

Mutto geččop mi, man lakkai bæstamek vuostaivaldi dam gillamuša?

Son læi gukka ja bisovažat rokkadal-lam; rokkus siste læi son vuoitam su hirbmuš atestusas bagjel; dal læi su siello masolaš. Mi darbašep ollo siskaldes mašo ja sielo famo, go min ustebak min bettek. Mærkaš su ladisvuoda. Dat vuostas sadne, maid son bættai celki, mañnel go dat læi bostadam su muodo cummain, læi dat maid Lukkas čalla: Judas, bætakgo don olbmui barne cummain?« Dat læ: Boađak go don ja cummestak mu dego okta usteb ja daggo bokte addak mu vašalažaidam giedaidi? Mathæus muittala, atte bætte

dallanaga loaidasti Jesus lusa ja celki: »Burist dudnji, rabbi! Ja son cummesti su,« ja atte Jesus celki sudnji: »Ustebam! Man varast læk don boattam?« Dak sanek orrok min mielast læme dak vuostas sanek, maiguim Jesus vuostaivaldi Judasa. »**Ustebam, ustebam!**« Lokke mærkaš dam! Son i cækkam: »Don bagjelgœčatatte bætte,« mutto »ustebam, man varast læk don boatam?« I son cækkam: »Don gađotusa manna, moft matak don duostat mu muođo doalvadet du værre baksamidakguim.« Son i nuft cækkam; mutto son celki: Ustebam! Man varast læk don boattam?«

Vuoi dadde! Jos lifči læmaš Judas vaimost mikkige burid, de vissasi dak Jesusa sanek lifči likkastattam su. Jos son i lifči læmaš okta soavadkættes, buoredkættes ja golna gærde jabman betolaš vuoiḡḡa, de vissaset su hanes ja rutta-angeras vaibmo lifči ferttim sogjalet su bæstes ja Hcerras vuollegasvuođa ja lađisvuođa oudast, ja son lifče ferttim čuorvvot: — »Mu Herračem! Mon bottim du bættem varast, mutto du rakislaš sanek læk bagjelvuoitam mu sielo; jos si čadnek du, de čadnusek si maidai mu; mon dovdastam dast mu baha-vuottam ja rokkadalam andagassi mu sud-doidam.« Hærramek, gutte i ožžom daggar gattamuš dovdastusa gullat, celki daid sanid, mai siste gal muttom oassai cuigodus gavdnu, mutto fuobma, man lađis dat cuigodus almage læ! Min mielast orro dat læme ila lađis daggaražži, go Judas læi.

»Judas bætakgo don olbmu barn cummain?« Mon orom oaidnemen bæste čalmin gadnjaliid, ja orom gullamen su jiena doargestæme siskaldes vaibmolikkatusa diti, go son dam lakkai sardno su rakis ustebasas. — »Bætakgo don,« mu ječam Judas, mu bursa guodde, mu kasserar — bætakgo don mu? — Bætakgo don du gillajægje ja vuolasdeddujvum ustebak, gutte i læk suittam vel damage, masa son mati oai-ves doarjalet. Bætakgo don olbmu barne? Ja æppebasotakgo don dam nuorrasemusa

buok mærkain — maid rakisvuotta suitta — namalassi cumma. Dat, mi lifči galgam læt mærkkan vuollegašvutti gonagasa oudast, galggago dat læt gaskaobmen, man bokte don du bettolašvuodak oudandoaimatak? — Dam, maid dat liggosæmus buok dovdoin læ aldsasis oamastam divrasæmus mærkkan, anakgo don dam gaskaobmen mu hævatet? »Bætakgo don olbmu barne cummain?« Jos Judas i lifči læmaš addujuvum vaimo buoššudussi, jos Bassevuoiḡḡa aibas ja ollaset i lifči ferttim battaret sust, de duođai lifči dat gađotusa manna ferttim muođoides ala ædnami gač, čat ja gadnjaliid čađa vainnost almostattet Hærrai. Son lifči ferttim čuorvvot: »Im satte mon du bættet Herračam, don mu gillajægje meistar; adde andagassi, adde andagassi! Sæste ješječak! Batar dam varai maḡḡai goike joavko oudast erit, erit cikko du bætte mattajægjad suddoid!«

Mutto i læm Judas lutte daggar dovdodo. Dam 30 silbba ruđa rakisti son; maḡḡai bođi gal dat moraš, mi dugjo jabmema dat moraš, mi aji su, nuftgo su ouddagova Akitofala doule, valljit harccamuora eritbataram varast oamedovdo bakčasest. Maidai dat fertti lasitet min rakis bæste morraša, go son oini dam hirbmuš gattamættomvuođa bætte Judas lutte ja dam gafhedis duomo, mi daggar gattamættomvuođa maḡḡest bođi dam olbma bagjeli, gæn birra son ouddal læi cækkam, atte dat lifči læmaš buorreb, atte son i lifči læm riegam.

Go mi dal læp Judasa vœhaš gœčadam, de jurdašekop mi maidai ješječamek ala. Jerrop mi aldamek: Læmgo mon guossege bættam Jesusa? Læmgo mon vuovddam su? Mangas gavdnujek min aigege, guđek vuovddak Jesusa vel halbes haddaige. Muttomak vuovddek su moadde vineglase oudast, muttomak festen maielme ustebvuođa diti, muttomak oaže himoi jaskodattem oudast j. n. v. Alle vuovde Jesusa mange haddai, rakis lokke! Muite Judasa duomo ja loapa.

„Nuorttanastai“ girje Tanast.

»Nuorttanastai« aigom moadde sane čallet. Min gieldest læ dal nuftgo juokkehaš dietta kruvna rakkadam gæino Tana dæno væstabæle, dænonjalmest gidda Seida ragjai, ja dat gæidno læ oktičadnujuvvum daina gæinoin, mi boatta Čaccesullust, dasto læ dal rakkaduvvumen okta gæidnostukka Ruostafielmast Raddovudni. Dal læ arvalus maidai oažžot gæino nuorttabællai dæno Birkestrand rajest Juovllavudni ja šalde Juovllajoga rasta. Olbmuk, guđek dam gæino ænemusad darbašek, aigguk ječa vækken rakkadet. Dal læ lista rakka duvvum, man ala juokke olmai, gutte aiggo væketet gæino rakkadet, namas čalla.

Barggo galggaši algatuvvut dam lagamuš boatte-aigest. Savatatte lifči, atte dat barggo farga šaddači algatuvvut. Min gieldest læ ollo nubbastus šaddam dam manemus loge jagest. —

Dampa jottem ja poasta fievrredæbme læ ollo lassanam dam aiggai; nuft læ maidai Tanavuodna ožžom ječas lokaldampa, ja poasta rappujuvvu dal manga baikest, gost loge jage dastouddal i læm arvalusge dam birra.

Poasta rappujuvvu dal min gieldest: Norsholmast, Vestertanast, Østertanast, Lanfjordnæsast ja Kvitnæsast ja vel æra baikeken, gost oanekaš aige dastouddas i læm poastabaike.

Ollo ain lifči min gielda birra muitalet, mutto aigom heittet dam have.

Lavvonjargast 20ad februar 1901.

Henrik A. Henriksen.

Sibiriai bigjujuvvum.

Muittali Leo Tolstoi muttom olbma birra Ruoša ædnamest, gutte vigitesvuodast bigjujuvvui Sibiriai.

Wladimir gavpugest asai okta nuorra,

gavppeolmai, Jevan Dmitriewitsch Aksenov Sust legje 2 kramburi ja okta orromviste dobbe.

Aksenov læi okta čabba, nuorra olmai virkoi, ja alelassi læi lavla su baksamid alde Ouddal læi son viššalet maistašam vineglasest ja læi hui stuibmai vinest, go son læi garremin; mutto damrajest go son naitali, i læm son galli læmaš garrem-oaivest, son læi goasse aibas hæittam jukkamest.

Muttom gæse fertti Aksenov Nischnei markani vuolget. Go son farvela luobai bærrašasas, celki su akka sudnji:

»Jvan Dmitrievisch, Ale vuolge jottet odne, mon mannam ija niegadegjim nuft fastes niege du birra.«

Aksenov boagosti dušše.

»Don læk alo balost, dege mi heđid lifči,« celki Aksenov.

»Mon im dieđe gal, manditi must daggar ballo læ, mutte dam mon dieđam, atte fastes niekko læi must. Mon niegadegjim, atte don markanest legjek siđi boattam, ja du oaive læi aibas čurgudam.«

Aksenov boagosti vel æmbo.

»Dat arvadatta likko,« celki son. Mon diettalage vuovdam buok mu galvom, ja buvtam dudnji čabba markan-skønka.«

Son jottai.

Go læi son bællemtkai ollem, dæivai son ovtta oapes gavppeolbma, ja soai valdigast igjasaje. Soai jugaiga tæja oudast ja manaiga goabak ladnji nokkat.

Aksenov i lavvim gukka oadđet iddi-dest. Ouddal go guovso algi, læi son juo bagjen, son bovti sattolažas bajas ja goččoi su rakkanet vuogjat dam bale go aimo læ galnas.

Ja de ocai son dalo iseda ja mavsi igjasaje oudast ja vuogjai.

Go son læi vuogjam 30 ruša mila arvo, orrosti son hæstaid biebmast. Ješ manai son muttom kafhevuovddemstoppoi ja ravkai tæjakoapo.

Go son læi čokkanam, de orrosti uvsu oudi okta stoara fina vavdnu gessujuvvum

3 hæstast. Dam vavnost vuolastlavki okta ammatolmai, gæn mielde čuvvu 2 soaltata. Dat ammatolmai loaidasti Askenov lusa ja jærai sust, gi son læi ja gost son bođi. Asnov vastedi roakkadet ja fallali vel tæjakoapo ammatolmai.

Ammatolmai jæratašgođi su ain æmbo.

»Gost orok don mannam ija? Legjekgo don okto, vai læigo okta æra gavppeolmai du farost? Oidnekgo don dam nubbe odn'iidid? Manditi jottajek don nu arad?«

Aksenov šaddai ibmasi buok dai gačaldagai diti, aimage muittali son buok, nuftgo duotta læi; mutto de čurvi son:

»Manditi di must nuft gaččabetek? Im mon læk suola imge rievvar, mon jodam fidnoidam doaimatæme, ige dist læk mikkege dakkamušaid muinal!«

De čurvi dat virgiolmai dam guokta soaltata sisa boattet ja celki: »Mon læm politiammatolmai dam baikest ja ferttim gačadet damditi go dat gavppeolmai, gæina don mannam ija ovtast legjek, læ sorbmjuvvum. Čajet mudnji du jottem-galvok! Mon sidam daid čadagæččeat!«

Si botte buokak stoppoi, ja soaltatak rappe su lavka ja bombai, dat politiammatolmai lovtotalai juokke uce dingaša, maid son gavnai, ja de gavdnai son ovta nibe; son jærrali:

»Gæn nibbe læ dat?«

Aksenov gæčasti bajas, ja go son aicai dam varaiguim merkkijuvvum nibe, mi su lavkast gavdnui, suorggani son hirbmadet.

»Moft læ varra boattam dam nibe ala?«

Aksenov aigoi vastedet, mutto oroi su čodda dego lifči okti mannamen, nuft atte son dušše daid sanid gakkadi:

»Mon . . . mon im dieđe . . . mon . . . nibbe . . . i mu.« —

Politiammatolmai sivost celki:

»Odn'iidid gavdnujuvvui dat nubbe

gavppeolmai rastačuppujuvvum čoddagin jabmen sængas siste. I oktage æra go don læk dam barggam. Uvsak legje lassijuvvum siskabælde, ige læm dam guovte lanjast oktage æra go doai. Ja dal læm mon du lavkast gavdnam dam nibe, mi læ varran. Dovdast dal dastanaga juo mudnji moft don dam bargo læk dakkam, ja man ollo ruđaid don læk sust rievvidam!«

Aksenov vuornoi, atte son dam i læm dakkam, ja atte son i læm dam nubbe gavppeolma oaidnam, dam rajest go soai læiga ovtast tæja jukkamen ækkest, ja atte sust æi læm æmbo ruđak, go dak 8000 rubel, mak sudnji gulle, ja atte nibbe i læm su; mutto su nierak legje šovkudam, su sardnom ja obba su rumaš doargesti, dego lifči læmas sivalaš.

Politiammatolmai su sagain i valddam vara, son goččoi soaltatid čadnat su ja doalvot su vavdnui. Aksenov i bigjam vuostai; mutto son čieroi. Su ruđak ja galvvo valddujuvvujegje sust erit, ja son dolvvujuvvui giddagassi dam lagamuš gavppugi. De gulasgudde si su birra Wladimir gavpugest. Gavppeolbmak ja ærak dam gavpugest, æi sattam maidege ærinoamaš bahaid su birra muittalet. Dast maŋnel laga oudast si guoddalegje su dam goddem ašest, ja celkke, atte son læi dam nubbe gavppeolbma sorbmem ja sust rievvidam 20,000 rubel.

Su akka læi lossadet morraš ja æstusa siste, ige diettam, maid son galgai jurdašet boadnjas birra. Sudno manak legje vela smavas, dat nuoramus læi ain čičest. Akka valdi buok manaid mieldes ja vuji dam gavppugi, gost aksenov čokkai giddagasast; algost æi dattom si su luoitet boadna sagaidi; mutto vimag bæσαι son almage. Go son oini boadnjas fanga garvoi siste lakkiguim gieđain ja julkin jamaldi son. Go son dasto murrani ja aicagođi, valdi son manaides lusast ja čokkani boadnjas balddi. Son muittali sudnji dili birra sidast, ja oanekažat dast maŋnel, jærai son

«Moft matta læt, atte duina nuft læ goev-
vam?» Boadnja muittali buok, ja akka
celki:

»Mi galgga dal dpatuvvat?»

»Mi ferttep saddet kaisari rokkus-
čallaga, moft matta son diktet ovta vigi-
tæme duššat?»

Su akka muitali, atte son læi ovta
daggar girje saddim kaisari, mutto dat i
boattam su gitti.

Dalle oroi Aksenov javotaga ja su
oaive hengidi vuolas.

Væhaš aige dastmaññel celki su akka
fast:

»Mu niekko i læm duššas almage.
Don muitak, maid mon dam iđid muitta-
legjim., du oaive oidnim čurgudam; don ik
lifēi galggam vuolgget dam bæive.« Son
giedas bijai boadnjas oaive ala ja celki:
»Mu rakkasažžam, muital akkasad duotta-
vuoda! Ik alma don goit sorbmen dam
olbma?»

»Maidai don go nuft jurdašak mu
birra,« celki Aksenov ja algi čirrot. Fang-
gagæēe bodi dasto sisa ja goččoi aka ja
manaid vuolgget. Dat læi dat maññemus
havve, go Aksenov ja su bæraš oaidnalad-
de dam ilnest.

Aksenov i saddem rokkusčallaga kai-
sari, sust i læm doavvo fria bæsat; son
rokkadalai Ibmeli.

Aksenov dubmejuvvui rissejuvvut ja
Sibiria varrebargoi. Su sarjek rissema
maññel æi læm vel buorranam oudal go
son æra bagjelduolbmi særvest bigjuvvui
mannat Sibiriai.

26 jage bargai Aksenov Sibiria vci-
kevarin. Su vuovdak šadde vielggaden de-
go muotta ja su skavčēa gukke ja ranes.
Dat hæga virkoivuotta ja arvokvuotta, mi
okti sust læi, læi dal mannam. su čielgge
læi ronkom; son elošti okto, ja son sar-
noi uccan, ige goassege boagostam, mutto
rokkadalai Ibmeli.

Giddagasast læi Aksenov oappam sko-
makar-giettaduoje, ja daina barkoin tini

dammađe ruđa, atte son aldseses osti dam
»Basse kalendera«. Dam logadi son gidda-
gasast, alo go čuovgad læi. Sodnabeivid
manai son girkost ja čabba jienain salmaid
lavlodi.

Giddagasa gæčček ja balvvalægjek li-
kojegje hui burist Aksenovi su sivovuoda
diti, ja dak oera fangak maidai alla arvost
adne su. Si goččujegje su »ucca aččen«
ja »Ibmela olmajen«. Go sist læi mikke-
ge adnumušaid giddagasa stivrejægjest, de
si saddijegje Aksenov, ja go sin gaskast
legje ridok, botte si alelassi Aksenov lusa.

Aksenov i ožžom girje goassege si-
dast, ige son diettam, vel go su akka ja
manak elle.

Muttom bæive botte ođđasist muttom
oasse fangak Sibiriai. Ækkedest botte dak
ođđa ja boares fangak okti, ja si algge
gulasguddat ješ guttek guiminašek, man
gavpugi Ruošaædnamest gigi gulai, ja goas
si legje dubmejuvvum. Aksenov čokkada
ja gulddala.

Okta daina æska boattam olmain, ok-
ta farga 60 jakkašas agja, maidai muitali,
manlakkai son doppijuvvui.

»Vuoi, ustebidam,« celki son. »Mon
valdem dušše ovta hæsta, mi læi aicai siste,
ja si doppijegje mu ja vaidde mu suo-
lan. Mon galle lifēim dabe læmaš aiga
juo muttom stuoreb bagjelduolbmama diti,
još dat lifēi almosi boattam.«

»Ja gost boadak don dal?»

»Wladimirast; dobbe assa mu bæraš.
Mu namma læ Makar Semenovitsch.«

»Lækgo don maidege gullam gavppe-
olbmabærraš, Aksenov birra Wladimirast?
Elek go si vel?»

»Læm mon gal gullam. Si læk rig-
gak, dak Aksenov bæraš, vaiko sin ačče
læge Sibiriast. Mutto man ašest læk don
boattam deiki?»

Aksenov i likom sardnot su likkotes-
vuodas birra; go saka dam birra saddai,
de son lavi dušše šuokket.

»Mon læm dabe læmaš rangastus-bar-

gost 26 jage mu suddoidam diti.«

»Maggar suddoi diti?«

»Vissa læm mon ansasam rangastusa, go deike læm boattam,« vastedi Aksenov.

Dak ærak muittalegje dasto, atte Aksenov vigitesvuodast læi boattam dokko.

Go Makar Semenovitsch dam gulai, časki son čibbis ja čurvi:

»Vuoi dat læ imaslaš! Man don dadde læk boarasmuvvam.«

Dak ærak jerre sust, manditi son nu imaštalla, læigo son Aksenovi oapes oudal. Merkar Semenovitsch i vastedam dadi gačaldagaidi, son dušše gærdoi: »Imaš læ, atte moai galge dabe gavnadet.«

Dak sanek bukte Aksenovi dam jurdak, atte dat olmai diđi, gi dat læi, gutte gavppeolbma sorbmi, ja son celki:

»Don daidak læk gullam mu birra ja daidak vel læk oaidnamge mu, Semenovisch?«

»Manne im, maielbme læ sladdarest dieva, mutto dal læ gukkes aigge dam rajest, ja mon læm vajaldattam, maid gullim dam aige.«

»Daidak don læk gullam, gi dat læi gutte sorbmi gavppeolma?« jærrali fast Aksenov.

»Vissa son, gæn lavkast nibbe gavdnoi,« vastedi Mekar Semenovitsch boagostemin. «Vaiko vel nuft sattage læt, atte okta æra læ nibe dokko nakketam, don ješ diedak, atte i oktage læk suola oudal go almostuvva. Mutto njuolgadet cælkket, moft lifče æra olmuš mattam nibe du lavki coggat, go don ješ baldast ođek, alma don lifčik dam dallanaga fuobman.«

Go Aksenov dam gulai, læi son vissis dam ala, atte dat olmai læi dam gavppeolbma sorbmejægje. Son čuožžili bajas ja vulgi erit Obba dam ija goci son. Son dovdai vaimostes morraš, ja olle govak bagjanegje su sieło čalmi ouddi. Su akas oroi son oaidnemen, nuftgo son dalle læi, go son maņemus gærde lavki su ječas sida uksalasa bagjel, son oroi dal gullamen su

sarnoma ja boagostæme.

Ja de oroi son oaidnemen manaides, uccen, nuftgo si dalle legje, go son maņemus sin oini, son orro oaidnemen, dam buok uccemusa, mi ædne askes čokkadi ja gieđaidest gæigoti su vuostai, dast maņnel oroi son oaidnemen ječas, nuoran ja likkolažžan. Muittok bagjanegje sust æmbo ja æmbo, su silo čalmi ouddi bagjanegje dak vassam boddok nuft cællaset. Dalle go si su gidda valdde kafevuovddemstobost, dalle go son rissejuvvui dam stuoara olmuš čoaggalmasa čalmi oudast ja lænkak bigjuje su ala, Dak 26 jage fanggavuodast, ja æra gillamušak čužžo dal nu čielggaset su muitost, ja go son buok dai ala jurdaši, dovdai son ječas nu varnotæbmen, atte son dovdai halo hægas oanedet. Nuft i læm son goassege oudal jurdašam.

Son dovdai maidai moare dam olbma vuostai, gutte su likkotesvutti læi ašalaš. Dam ija gæčost gæččali son rokkadallat, mutto i sattam, son læi rafhetæbme.

Manga bæive son i duddom oaidnetge Mekar Semenovitsch.

Dam lakkai vasse 2 vakko. Aksenov i ožžom oadđet ijaid, ja son dovdai ječas daggar varnotesvuodast, atte son i diettam, maid son galgai dakkat.

Go son muttom ija læi vagjolæme alma vuoinadusataga giddagasa birra, oini son muoldo gæččamen muttom sænga vuolde. Fakkistaga idi Makar Semenovitsch dam sæmma sænga vuolde suorgganam muođoiguim. Aksenov aigoi su mædda mannat, ige dakkan obba oaidnege su; mutto nubbe dolli su gitti ja čajeti sudnji moft son læi roggan raige mura vuollai, son muitali, atte son ja muttom ærak dam muoldo gudde olgus stevvelidesek siste ja gurrijege daid, go si olgus botte.

»Mutto dal don galgak læt javotaga dego capan, boarrasam, de valdam mon maidai du mielam olgus. Mutto jos don muittalak, de rissejuvvum mon jamas, ja dalle mon im sæste du, mon časkam du

vuost jamast.«

Go Aksenov gulai su vašalažas nuft sardnomen, dovdai son moare luttet, son hoigadi Makar gieda aldeſt erit ja celki:

»Must i læk mikkege darbašid battaret, dust i læk ašše mu sorbmet, vaiko gal damditi don aiga juo læk mu sorbmen. Ibmel dam dietta, muitalam go mon du baha dago vai im.«

Go rangaštusfangak nubbe bœive dolvvujuvvujege bargoi, fuobmajege soaltatak ovta, gutte muoldo gurri stevelin. Giddagas iskujuvvui ja rogge gavdnujuvvui. Giddagasa ouastœuožžo bođi ja jœrai juokkehažast, gi dam læi dakkam. Juokkehaš biettali, dak, guđek dam ditti, æi almotam. Oudastœuožžo manai dasto Aksenov lusa. »Don læk okta gudnalaš olmai,« celki son, »muital mudnji Ibmel oudas, gi dam raige læ roggam!«

Aksenov læi œpadusast dam harrai, maid son dal galgai dakkat; jos son muitala de dat boares agja rissetalla jamas, ja mi avkid dast læ sudnji aldis? Na, maid don œalkak, boares?« jœrrali oudastœuožžo. »Gi læ roggam?«

Askenov celki: »Mon im satte dam muittalet, Ibmel i suova mu dam dakkat, dakkat dal muina, maid sittabetek, fabmo læ din giedast.«

Oudastœuožžo gœœčali gal su vuordnotet; mutto i dat vœketam, æi si ožžom diettet, gi dat læi, gutte battaret aigoi.

Go Aksonov dam ija læi nokkat bigjam, gulai son muttoma sisa boattemen ja œokkanœeme su sœnga balddi. Aksenov gœœai dam sevdnjis vistest gukka su ala oudal go doyddai. Dat læi Makar.

»Maid siđak don must? jœrai Akse-
nov. Mi læ dust dabe dakkamuššan?«

Makar Semenovitsch oroi javotaga.

Aksenov œokkanai ja celki: »Maid don siđak? Jos ik mana olgus, de mon vakti œuorvum.«

Makar Semenovitsch sogjalatti ječas Aksenov julgi ala ja œierrogodi ja celki:

»Jevan Dmitrievitsch adde mudnji andagassil«

»Maid?« jœrai Aksenov.

»Mon sorbmejegjim gavppeolhma ja nibe bigjim du lavka sisa, maidai du aigom mon sorbmet, mutto de gullim mon olbmuid olgubælde likkadœeme, ja mon njuikejim glaseraiige olgus.«

Aksenov oroi javotaga. Son i diettam, maid son galgai dakkat. Makar vœlani guolbai ja ain bivdi andagassi. Son celki: Jvan Dmitrievitsch adde mudnji andagassi, Ibmel rakisvuoda diti, adde andagassi, mu suddo du vuostai, mon almotam dal buok, ja don bœsak fria olmajen ja ožžok sidi vuolget.«

»Gœpas læ dudnji nuft sardnok,« vœdedi Aksenov. »Mutto don ik jurdaš, maid mon dai ollo jagi œađa læm ferttim gillat. Gosa galgam mon dal mannat? Mu akka læ jabman, ja manak læk vajaldattam mu. Must i læk sida, gosa manašim. Addus Ibmel dudnji andagassi.« Go dieđitœbme bođi, atte Aksenov læi fria, de læi son jabman.

Fuobma dam!

Smava samegiel salbmagirjek »Vuoinalaš lavllagak« læk valljogasat vuovddet 45 œri stukka; mutto 50 œra oudast saddijuvvu girje fria poasta mielde; go 10 girje ostujuv-
vujek oktanaga, vuoleduvvu 40 œri stk. Frimærkak vuostaivalddujuv-
vujek makson, dat mattek saddijuv-
vut davalas brœva siste alma porto lasidkœatta. Mutto bagjel kr. 5,00 i læk lobalaš saddit davalas brœvast frimærkaid.

Samuel A. Samuelsen.

Smalfjord Tanen.

„Nuorttanaste“ matta dinggujuvvut juokke poastarappe bokte ja maksa ovta krovna jakkodagast.

Bladde olgusboatta ovta gærde juokke manost.

»Nuorttanaste prentejægje ja olgusdoaimategje læ G. F. Lund Sigerfjord, Vesteralen.